

Del av fortbildningen *Kunskap om hbtqi och likvärdigt bemötande*

Manus till video

Intervjuare: Hej! Per Ringqvist heter jag. Jag sitter här tillsammans med Ida Ali Lindqvist, sakkunnig i hbtqi-frågor på kunskapsföretaget Amphi. I dag ska vi prata om likvärdigt bemötande i praktiken. Vill du presentera dig och vilken ingång du har till hbtqi-frågor?

Ida: Absolut. Jag har många års erfarenhet i olika organisationer av att utbilda om hbtqi-personers livsvillkor med fokus på likvärdigt bemötande.

Intervjuare: Ida, om jag vill bli bättre på att bemöta hbtqi-personer, hur ska jag börja?

Ida: När vi träffar en ny människa så börjar vår hjärna direkt att försöka kategorisera personen. Vi gör omedvetet en massa antaganden om den vi möter, så att vi tror att vi vet saker om den andra som kanske inte stämmer.

Intervjuare: Kan du ge något exempel?

Ida: Att utgå från att någon är hetero tills motsatsen bevisats är ett exempel. Eller att tro att jag kan se på en person vilket kön den har. Vi tror ofta att en person som till exempel ser manlig ut också identifierar sig som man, men det kan vara fel. Och en konsekvens av det kan bli, och blir ofta, att hbtqi-personer blir osynliggjorda.

Intervjuare: Om jag vill göra annorlunda, vad ska jag göra då?

Ida: Ett bra sätt är att reflektera över sina egna antaganden. Vilka antaganden gör jag om vem och varför? Och försöka stoppa sig själv innan jag eventuellt börjar bemöta personen utifrån det antagandet. En annan sak är att försöka ha en så öppen inställning som möjligt. Utgå ifrån att du inte vet vem du möter.

Intervjuare: Om vi säger att jag gör detta, vad händer då?

Ida: Det gör att fler blir sedda och bemöta med respekt. Du som offentliganställd bidrar till att minska risken för att hbtqi-personer ska slippa förklara sig eller att tvingas komma ut med sin identitet i ett rum och med en person som de kanske inte känner sig trygga med. Det är en väldigt viktig vinst.

Intervjuare: Säg att jag antar något om någon som inte stämmer, kan inte personen rätta mig och informera om hur det ligger till?

Ida: Jo, det skulle man ju kunna tänka. Problemet är att ansvaret hamnar på hbtqi-personer. De tvingas komma ut och rätta andras felantaganden. Det kan kännas otryggt för invånaren att inte veta hur du kommer reagera. Det är faktiskt ditt ansvar som professionell att ge ett bra bemötande till alla, det är inte invånarens ansvar. Försök att tänka att om du är öppen för att den du möter kan vara på olika sätt, så blir det lättare för den som vill komma ut att göra det och det blir faktiskt bekräftande för alla.

Intervjuare: Tack.